05/01/2019

Τι είπε ο Οικ. Πατριάρχης για τις σοκολάτες του Ποροσένκο

/ Επικαιρότητα

Μετά την υπογραφή του Τόμου της Αυτοκεφαλίας στον Πατριαρχικό Ναό, ακολούθησε δεξίωση στην Αίθουσα του Θρόνου. Παρόντες Αρχιερείς και των δύο Εκκλησιών, του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Εκκλησίας της Ουκρανίας. Ανάμεσα στους Ουκρανούς ιεράρχες και οι δύο που προήλθαν από την Ρωσική δικαιοδοσία στην Ουκρανία, Συμεών και Αλέξανδρος. **Ο Οικουμενικός Πατριάρχης είπε ότι ο πρόεδρος Ποροσένκο έφερε πάλι σοκολάτες και ελπίζει αυτή την φορά να πειστούν όλοι ότι δεν δόθηκαν χρήματα,** όπως κακόβουλα κάποιοι διέδιδαν. Ο Ουκρανός πρόεδρος συνοδευόταν και από την οικογένειά του.

Ακολουθεί η πρόποσις του Παναγιωτάτου στον άριστο προς τιμήν Μακαριώτατο Μητροπολίτη Κιέβου και Πάσης Ουκρανίας κ.κ. Επιφάνιο.

Μακαριώτατε Μητροπολῖτα Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ. Ἐπιφάνιε, ἀδελφέ ἐν Χριστῷ τῷ τῆς Ἐκκλησίας δομήτορι ὑπερλίαν ἠγαπημένε,
Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας τῆς Οὐκρανίας,
Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ,
Ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγάλη καί ἐπιφανής διά τόν Οὐκρανικόν λαόν. Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία ἐνωτίσθη τάς φωνάς καί τάς οἰμωγάς, τάς ἱκεσίας καί τάς δεήσεις τῶν τέκνων αὐτῆς καί προσέτρεξεν εἰς βοήθειαν. Ὁμολογοῦμεν ὅτι καθυστέρησεν αὕτη ἡ ὥρα, πλήν ὡς Μήτηρ καθῆκον ἔχομεν ὅπως μεριμνῶμεν διά τά ἀπανταχοῦ τέκνα ἡμῶν σκεπτόμενοι τόν καλλίτερον τρόπον πρός θεραπείαν τῶν πολλῶν ἀναγκῶν των.
Καί ἰδού σήμερον! Ὑπό τάς στέγας τοῦ Πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Ναοῦ ἐδέχθημεν τήν κάθοδον, καί πάλιν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴμεθα συνηθισμένοι ἐπί δύο χιλιάδας ἐτῶν νά δεχώμεθα καί νά συζῶμεν μετ΄αὐτῆς τῆς πανσθενουργοῦ Χάριτος. Μᾶς ἠξίωσεν ὁ Σταυρωθείς δι΄ἡμᾶς Κύριος νά εἴμεθα ἡ Ἐσταυρωμένη Μήτηρ Ἐκκλησία. Καί εἴμεθα ὄντως Ἐσταυρωμένη διότι ἀγαπῶμεν καί φιλοῦμεν τήν Ἀλήθειαν. Ζῶμεν διά τήν Ἀλήθειαν. Φέρομεν ἐπ΄ὤμων τήν Ἀλήθειαν. Καί ἡ Ἀλήθεια διά τόν Ὀρθόδοξον Χριστιανόν δέν εἶναι μία ἰδεολογία ἤ ἄλλη τις ἀφῃρημένη ἔννοια, εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Διό καί αἰσθανόμεθα, ὁσάκις ψαύομεν διά τῶν ταπεινῶν χειρῶν, τῶν λόγων καί τῶν κινήσεων ἡμῶν τοῦτο τό κενωτικόν Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, τήν ἐπανάληψιν τοῦ ὑμνογραφικοῦ: “Τήν χεῖρα σου τήν ἁψαμένην τήν ἀκήρατον κορυφήν τοῦ Δεσπότου”. Τοῦτον τόν ἑκουσίᾳ βουλῇ Ἐσταυρωμένον τῆς Ἱστορίας ψαύομεν διακονοῦντες μαρτυρικῶς τήν Ἀλήθειαν καί τήν ἑνότητα τοῦ Κυριακοῦ σώματος, μή ὑπολογίζοντες εἰς κοσμικά κριτήρια καί ποταπά συμφέροντα ἀλλά φρονοῦντες ὅτι “ὁ ποιμήν ὁ καλός τήν ψυχήν αὐτοῦ

τίθησιν ὑπέρ τῶν προβάτων” (Ἰω. ι΄, 11).
Ἐσταυρωμένη μέν Ἐκκλησία ἡ Μήτηρ ὑμῶν καί ἡμῶν ἀλλά κηρύττει εἰς τά ἀνά τήν οἰκουμένην τέκνα αὐτῆς τήν δύναμιν καί τόν ἀνακαινισμόν τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ. Κηρύττει τήν “ἄλλην βιοτήν”, τήν αἰωνίαν, τήν νοηματοδοτοῦσαν σύνολον τήν πορείαν τοῦ ἐπί γῆς βίου ἡμῶν. Ἐκ Φαναρίου, ἐκ τοῦ ταπεινοῦ Φαναρίου, διαχέεται εἰς τόν τετραπέρατον κόσμον ἡ λαμπροφόρος καί σωσίκοσμος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, ἡ μεγαλωσύνη τῆς Ἐκκλησίας, ἡ δύναμις τῆς πίστεως, τό Μυστήριον τῆς ἀνεκφράστου Θείας Οἰκονομίας, ἡ αὐθεντική ἑνότης ἥν ἐπηγγείλατο ἡμῖν Κύριος. Ἐκ Φαναρίου διακονεῖται κατ΄αὐτάς καί ἡ πνευματική Ἀνάστασις σύμπαντος τοῦ Οὐκρανικοῦ γένους.
Εἰς τήν Πόλιν αὐτήν, Μακαριώτατε, ὑπάρχουν ἀκόμη νωπά τά ἴχνη ἀπό τά βήματα μεγάλων Ἁγίων. Εἰς τήν Πόλιν αὐτήν εὑρίσκονται ἡ φάτνη τῆς ἐκκλησιολογίας, τά σπάργανα τῆς Θεολογίας, ἡ ὑμνολογική ἀγγελοειδής δοξολογία, τά δῶρα τῶν νέων Μάγων, τῶν Πατέρων οἱ ὁποῖοι ἦλθον διά νά προσφέρουν εἰς τήν ἱστορικήν ἐξέλιξιν τῆς Ἐκκλησίας οὐδέν ἄλλο παρά τήν πολύτιμον νηπτικήν των ἐμπειρίαν ἐκ τῆς κοινωνίας μετά τοῦ Κυρίου. Εἰς τήν Πόλιν αὐτήν ὑπάρχομεν ἀκόμη καί θά ὑπάρχωμεν ποιμένες “ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην ἡμῶν” (πρβλ. Λουκ. β΄,8) Ἐδῶ εἶναι τό πρῶτον μεταλλεῖον τῆς ἐν Χριστῷ ἀρετῆς, ἡ φωνή τῆς σωτηριώδους μετανοίας, τῆς ἐπιστροφῆς.
“Ἰδοὺ γὰρ εὐγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ” (Λουκ. β΄,10) Διά τοῦτο, ἄγιε ἀδελφέ, ἐάν κανείς Ὑμᾶς ἐρωτήσῃ: “Τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως;” δικαίως δύνασθε ἵνα ἀπαντήσητε: “τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με;” (πρβλ. Λουκ. β΄,48-49).
Ἐνταῦθα εἶναι ὁ πατρικός οἶκος διά πάντα Ὀρθόδοξον Χριστιανόν. Ἐνταῦθα ἡ κοινή Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία. Ἐνταῦθα ἡ κεφαλή τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας καί πασῶν τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, ὡς διετράνωσαν ὀρθοδόξως, γεγονυίᾳ τῇ γραφίδι, Φώτιος ὁ Μέγας καί οἱ Πατριάρχαι τῶν παλαιφάτων Θρόνων τῆς Ἀνατολῆς. Τό κοινόν Ποτήριον, τοῦ ὁποίου ἀξιώσαι ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεός αὔριον, γένοιτο δι΄ἡμᾶς ὁ κοινός καί ἀρραγέστατος σύνδεσμος, ἡ ἀπαρχή καί τό τέλος τῆς ἀπολύτου κοινωνίας, ἡ ὄντως ἄληκτος καί μακαρία Ζωή.
Ἐγείροντες νῦν τό κύπελλον τοῦτο, συγχαίρομεν ἐγκαρδίως καί θερμῶς Ὑμᾶς, Ἐξοχώτατε, ὡς ἐκ πρόσωπον τοῦ εὐγενοῦς Οὐκρανικοῦ λαοῦ, διά τάς προσπαθείας Ὑμῶν πρός ἐπίτευξιν τοῦ ἱεροῦ τούτου γεγονότος, καί εὐχόμεθα πατρικῶς τῇ θυγατρί Ἐκκλησίᾳ τῆς Οὐκρανίας ὅπως στηρίζηται ἐν παντί εἰς τάς συμβουλάς καί εἰς τά διδάγματα καί εἰς τήν καθηγισμένην πρᾶξιν τῆς Μητρός αὐτῆς ἐν ἀδιαταράκτῳ κοινωνίᾳ μετ΄αὐτῆς, ὡς καί Ὑμῖν προσωπικῶς, Μακαριώτατε, ἵνα μακροημερεύσητε πορευόμενος ἐπί τοῖς ἴχνεσι τῶν Ἁγίων προκατόχων Ὑμῶν καί δή τῶν λαβόντων τήν ἐκλογήν καί χειροτονίαν αὐτῶν ἐν Φαναρίῳ. Ἄξιος!

Φωτογραφίες: **Αριστείδης Βικέτος**